



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Christomachia Calvinistica, Et Sacramentariorvm Omnivm Vere Sathanica

Lindt, Willem van der

Coloniae, 1584

VD16 L 1925

II. Secundus agit de S. Eucharistia; cui veru[m] D. Christi corpus & sanguine[m] cum lud[a]eis subtrahere plusqua[m] sathanica conantur audacia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30267

Dei verbo, Apostolicaq; doctrina est
Solis luce clarius confirmatum.

DE S. EUCHARISTIA, LIBER II.
 QVOD VERVM ET PRAE- CAP. I.
sens habet Dom. corpus.

Satis superque, opinor, demonstra-
 tum, Calvinistas noua sua doctri-
 na, licet ex Pelagianismo recocta, i-
 maginarium ac viuifico Christi spiri-
 tu vacuum Christianis inuehere Bap-
 tismum, cum eo solum ad speciem v-
 tantur, ne toto exhiberentur orbe, tē-
 pus nunc admonet, de S. Eucharistia
 breuiter dicendum, quam ipsi, coenā
 malunt dicere Domini. Verum quo-
 uis appellitent nomine, nobis osten-
 dendum est, eos nō minus imaginariā,
 rebusque vacuum suis miserē decep-
 tis discipulis proponere, quā pueris
 inane, immō vacuum, totoq; Christi
 spiritu exfors & destitutum adhibere
 Baptisma.

Coenam suam, aiunt esse passionis
 Dominicę commemorationem, quā
 K suis

suis vsque recolendam præceperit dominus Christus. Cum aiunt esse commemorationem, planum omnibus faciunt, quod & profitentur impudētissima oratione, nihil sua sese in cœna habere præsentis Domini corporis, aut sanguinis, immò audebat blasphemus ille non minus, quam impudicissimus poëta Theodorus Beza de blaterare, sua à cœna tam longè corpus Domini abesse, quam cœlum à terra. Quod verum esse quis inficietur? cum enim nec fidem Christi teneant Apostolicam, nec piæ consecrationis (cuius D. Paulus disertis verbis meminit Corinth. Calix cui benedicimus *εὐλογοῦμεν* benè precamur, consecramus) habeant aut formulam, aut facultatem, quæ solis Apostolis, ipsorumque successoribus Episcopis, & ab eis ordinatis sacerdotibus à Christo Domino est peculiariter tributa; mirandum nihil, si non præstant alijs, quod ipsi nec habent, nec facultatem faciendi acceperunt.

Cum

Cum igitur suamet professione vacuam rebus ipsis habeat coenam, non nisi imaginariam coenam Domini, suis misellis exhibent discipulis. Clamitant interim contentissima voce, ac tantum non stentoria, sese Christum illic sua fide apprehendere, immò sese totum Christum habere praesentem: adeoque effutire non pudet, se cum Augustana confessione credere; corpus Domini substantialiter cum pane & vino in coena distribui. Sed haec verba inania esse, & voces: immò nugas canoras, quis cui mens est sana, sui que compos non facile videt? fingunt enim tantam suae fidei (si Christo placet) Evangelicae vim, energiam, & efficaciam, ut totum sese ipsis Dominus Christus communicet, omnibusque suis cum donis animo illabatur, caelestiumque donorum liberalissime faciat participes. Haec imaginatione fascinati persuadent sibi, suisque discipulis infoeliciter humanae doctrinae credulis, se sua in coena dominum Christum (cui tamen fidem non habent) posse efficere; ut suum in coena

exhibeat corpus, habere essentialiter presentem; sese corpus Domini & sanguinem verum, essentialem, substantialem, & si quid ulterius ad deprehendam ipsorum simulationem, meraque figmenta, adferatur discriminis, accipere, & sua in coena participare.

Sed quàm hæc sint ludicra, & speciosis verbis, immò fucatis & canoris nugis palliata, inde prudens rerum æstimator nullo deprehēdat negotio, si Calvinistas roget: an plus aliquid rei in crasso illo suæ coenæ pane quis accipiat, quàm in verbi Dei concione? Sanè inficiari nemo ipsorum queat, modò ipsorum fidem utrobique æquè fortem, & persuasionem æquè imaginariam sibi faciat. An non igitur tibi erit ridiculus, si quis Calvinistarum sese asserat, sua in cōcione totum Christum suis cum donis accipere? sese substantialiter & essentialiter corpus & sanguinem suscipere? cum fide teneat Christum ad dexteram Patris assidentem cuius sese credit factū hæredem & participem.

Atqui

*Atqui hic diuina concionis auditor, & quiet aliquis Calvinisticorum sacrilegorum doctor, non in sacramento suscipit, sicuti alij in cœna, quam nos in Sacramentorum accensemus numero. Accensetis quidem verbo & vocabulo: sed tantidem facitis ficticia vestra Sacramenta, quanti nos vestram commenticiam cœnam. Omnia enim vos fide aestimatis vestra; de illorum opere, siue diuina, & cœlesti ipsorum efficacia nihil. Mera enim facitis signa, siue uti appellare vos non dispudet, symbola velut militaria, tesseraeque rerū inanes: quibus contra verbum Dei, nescio quæ commenticia vestra ethe- lotrescia affingitis somnia, nec ratione fundata, nec Orthodoxorum PP. testimonijs firmata, nec diuinis denique scripturis constabilita. Tantundem igitur iuxta vestram nouam A- theologiam aliquis, vestris ex concio- bus hauriat spiritus Christi, aut gra- tiarum eius; quantum vestris ex Sa- cramentis. Hæc enim vt definitione monstrosa vobis temerè fingitis: ita numero Ecclesijs Dei ignoto (quia so-
 K 3 lidis*

lidis verbi Dei destituuntur testimo-
nijs) orbi toti deludendo pueriliter
obtruditis, immò ludicrè, ne dicam,
inimicè, fabulando agitis. Cùm enim
rebus ipsis nihil efficiatis, siue bap-
tizando, siue cœnando (excepta illa lau-
ta vestra offula, aut si mauultis bolo
malè macerato) aliud aut præstanti-
us: quam Mimus in Theatro canè la-
uans, aut comestatione sese ingur-
gitans (nisi quod hic mysteriorum
abest memoria) an non ficticia vestra
sunt & Baptismus, & Cœna, quæ ni-
hil præsens exhibent videnti? Sola fide
omnia vultis peragi, quæ absentes res
faciat esse voto & desiderio præsen-
tes; non autem, vti Sacramentorum
Christi natura efflagitat, ipso in actu
per coelestem diuini spiritus operati-
onem existentes, mysterijsque inhæ-
rentes. Sic enim Catholica Dei Eccle-
sia suis à magistris, diuis Apostolis eru-
dita, toto tenet concorditer orbe
Christiano. Cæterùm ne nos huma-
na putetis aut duci opinione, aut ho-
minum DEO exosas sequi traditio-
nes, paucis pro huius loci instituto
demon-

demonstrabimus ex liquido Dei verbo Christianè intellecto, in S. Eucharistia præsens esse ipsum verum Domini Christi corpus & sanguinem, sicuti diserta Domini Dei nostri Christi Iesu verba, Euāgelicis literis expressa sonant.

Qui ergo Christianè, hoc est Christiani hominis fide, obedientia & reverentia, verbo Dei audiendo & intelligendo digna illud in cœna dictū Apostolis : Accipite & manducate, Hoc est corpus meum, accipiat; an si cogitet loquentem esse hominem veracem, & eundem Deum omnipotentem, habeatque persuasum, illum re ipsa exhibere, quod verbo dicit, ambigere queat in sancta Eucharistia, non esse corpus Domini verum & præsens, sua substantia & essentia, sicuti verba loquentis sonant? Si Calvinistæ firmam, plenam, & indubitantā, ne dicam nō fluctuantē in Dominum Iesum Nazarenum haberent fidem, verum esse ipsum & Deum, & hominem, equidem opinor, eos hac de re amplius ambigere non posse.

origo Calvinistic. perfidie ex falsa in Christum fide.

K 4

Sed

Vide D. August. Hom. in Iohann.

Sed cū alium sibi fingant cū Arianis Christum, quā ab Apostolis toti Ecclesiæ Christianæ pridem ab initio est annunciatus, ecquid mirandum, eos aliter de sacrosanctis, & ijs coelestibus eius mysterijs loqui, sentire, credere; quam vera & Orthodoxa credit, profitetur, & docet Ecclesia? suas enim nō Euāgelicas, sed philosophicas; non Apostolicas, sed commē- ticias secuti phantasias, dicam an ingenij humani commenta, Christum appellant *αὐτόφους*, quasi dicant ex seipso Deum, non aliunde, haud obscure doctis indicantes, sese non Christiane credere, Christum Deū ex Deo patre genitum, aut ex substantia sui Patris Dei, natum Deum. Certè dum sua impia rudimenta istius nouatæ fidei à sacrilego Catechista Vvilhelmo Pharello Pneumatomacho (nam spiritum Sanctum negauit esse tertiam in SS. Trinitate personam) discibat Calvinus, noluit Christum profiteri Deum esse ex substantia Patris genitum. In colloquio enim Lausanensi, anno xxxv. super sua fide postulatus, respon-

respondit: sese illud Symboli Athanasiani ex substantia Patris, ad gnomen S S. litterarum expensurum. Vides hic Calvinum doctorem sese professum, antequam discipuli partes probè satis exegisset, atque ferulæ manum subduxisset. Qui ergo Iesum Christum fide nõ simulata, nec dimidiata, nec Arrianismi, nec aliarum hæreseum veneno infecta credit esse Dei filium, & veritatis Evangelicæ magistrum, immò ipsam Dei veritatem vt falli, ita fallere nesciam, quonam obsecro pacto queat dubitare, an verum sit eius corpus in manibus sacerdotis præsens, quando Christi sacerdotis æterni vice dicit in antitypo prisca Melchisedech sacrificio: Hoc est corpus meum? Dubitet Iudeus, qui Iesum Nazarenum negat esse Dei filium; itaque de illius ambigit potestate.

Dubitet Mahumetanus, qui Iesum Nazarenum suo posthabet Pseudo-prophetæ, itaque de illius diuino diffidit promisso. Sed qui Christiano gloriatur nomine, quoniam potest, obsecro, de veritate asserti illic corporis

veri dubitare: modò sui non obliuiscatur nominis? Si enim Deum omnipotentem verè, ac non hypocriticè credis, quinam potes de facultate illius ambigere aut dubitare potestatem? At hïc declamat Beza, doctior Poeta & Grammaticus, quam Theologus, sui Euclidis, cyclicis, imò cyclopicis armatus syllogismis, sed re ipsa plumbæis, non potest Deus efficere, vt idem corpus verum sit & in cœlo, & in terra. Vniuersa enim alioqui confunderetur rerum natura: quæ cuique corpori non imaginariò sua assignat loca, ne fiat penetratio dimensionum, & similia: quæ isti sophi nugantur Metaphysica theoremata. O audacem, imò amentem Theomachum? si modò aliquem nunc credit Deum: quo pridem nomine, cum Aureliani operam daret lucroso Iuri, ita malè audiebat, vt nouus Theodorus, seu Atheus passim à condiscipulis dictaretur. Si ergo Deum credit, certè Cyclopas illos Homericos temeraria superat audacia: qui Augustam illam & incomprehensam, immò infinitam

nitam diuinæ maiestatis potestatem suo metiri, adeoque definire audeat ingeniolo. Hic ô vtinam mi Beza, tuam magis consuleres fidem Christianam, quam apodixin Euclidianam? Si fidem habeas diuo Hilario Patri tuo, Gallus Gallo, Christianus Christiano; audires: Non est humano aut ferali sensu, inquit, contra Arrianos, in Dei rebus loquendum: quæ scripta sunt, legamus: & quæ legerimus, intelligamus: & tunc perfectæ fidei officio fungemur. De naturali enim in nobis Christi vnitatem quæ dicimus; nisi ab eo discimus, stultè atque impiè dicimus. Ipse enim ait: Caro mea verè est esca, & sanguis meus verè est potus. Qui edit carnem meam, & bibit sanguinem meum, in me manet, & ego in eo. De veritate carnis & sanguinis non relictus est ambigendi locus.

Nunc enim & ipsius Domini professione, & fide nostra verè caro est, & verè sanguis est.

Quòd

*L. lib. de Sacra
mento.*

Quod si malis Chrysoftomum au-
dire, arrige aures precor: In his myfte-
rijs verba illa Christi Domini: Hoc
est corpus meum, esse operatoria, nō
minus quam illa, Fiat cœlum: fiat ari-
da: dixit & facta sunt; quibus ex nihi-
lo quod vides, quod sentis, quod ma-
nu pertractas, factum est. Si nondum
infirmitati tuæ satis est factum, audi
B. Ambrosium ex vicino tibi Medio-
lano acclamantem: Auctor Sacramē-
torum quis est, nisi Dominus Iesus:
de cœlo ista sacramenta venerunt: cō-
filium enim omne de cœlo est. Verè
autem magnum est, & diuinum mi-
raculum, quòd populo pluit Deus
manna de cœlo, & non laborabat po-
pulus, & manducabat. Tu fortè dicis,
meus panis est vsitatus. Sed panis iste,
panis est, ante verba Sacramētorum:
vbi accesserit consecratio, de pane fit
caro Christi.

Sic omnes vbique fideles credunt.
Sic totus semper orbis Christianus
sensit: sic vniuersa & Catholica Chri-
sti Iesu, & Apostolorum eius discipu-
la Ecclesia, in hunc vsque diem con-
stanter

stanter atq; concorditer obtinet. Por
 rò ne quis Christianorum de sua que-
 at fide dubitare, quin in S Eucharistia
 etiam à malis & indignis sumpta, ve-
 rum sit corpus Domini, horribiliter
 nobis D. Paulus terribili sua procla-
 mat tuba: Qui manducat indignè (in-
 qt) iudiciū tibi manducat & bibit, nō
 dijudicans corpus Domini. Si igitur
 Corinthij fratres diserto D. Pauli te-
 stimonio, quod nulla euertatur so-
 phistica strophæ, aut callido depraue-
 tur sophismate, indigni & mali suam
 ad damnationem accipiebant corp⁹
 Domini: quis Christiana fide imbu-
 tus, suiq; memor nominis, potest
 cum ratione inficiari, esse in S. Eucha-
 ristia corpus Domini? Quod cū vi-
 ri Christiani ad vnum vbiq; omnes
 semper, idq; concorditer ab ipsis vs-
 que Christianæ fidei incunabilis sint
 professi, quis suæ mentis compos, &
 cuius oculi fidei non sunt glaucoma-
 te nouæ perfidiæ suffusi, nō videt per-
 spicue, istam Calvinistarum cœnam
 nō esse Domini cœnam: sed cœnam
 diaboli? vtpotè mero diaboli menda-
 cio

*Commiserati
one duplici,
cur digni Cal
uiniste.*

cio nixam, instructam, excogitatam.
Non quidem, quin apud eos aliud in
sua, quam dicunt, coena sit, quam
merus panis, aut vinum, quia à Chri-
sti sacerdote, qui eius vice sacrificat,
non sanctificatur & consecratur: sed
quod plus est in S. Eucharistia Chri-
stiano, Euangelico, Apostolico ritu,
atque legitima ministri potestate cō-
secrata. His autem argumentis cum
sit liquidò euictum, Calvinistas à ve-
ro Christi Iesu Euangelio aberrare, at
que à doctrina deuiare Apostolica,
magna in primis digni sunt commise-
ratione, non solum quod in foedissi-
mos istos arte Sathanica sunt deuolu-
ti errores impios planè, omnibusque
pijs abominandos & execrandos: sed
etiam quod in profundum impieta-
tis demersi, omnem spernunt moni-
torem, qui ad mentis, imò fidei reue-
rà Christianæ conetur reuocare sani-
tatē. Impletur enim in ipsis infœlici-
ter, quod Dei spiritus prædixit pecca-
toribus sua in perditione, infœliciq;
peccatorum statu obduratè perseue-
rantibus: Impius cum in profundum
ve.

venerit, contemnet.

Nisi enim manifesto laborent diuini iudicij flagello, siue immissa diuinitus, iustoq; ob peccata iudicio aorsia, ac mentis cecitate moniti, saltem ad exemplum sui Hæresiarchæ Galliani Berengarij resipiscerent. Is enim Aequales Berengarij ac cōdiscipuli fædos Caluinistarum errores doctiss. cōfutarunt. inuictis Catholicorum rationibus ex Dei verbo petitis eò fuit adactus, vt sui erroris prophani publicè conuictus, bis ter in Synodis Ecclesiasticis palinodiam cecinerit, quemadmodum legere est apud doctissimos viros eius æquales Lanfracum, & reliquos simul excusos. Quibus equidem similem sperarem euētum (quē votis quotidianis pro eis ad Dominum clementiss. non semel fuis optamus, feruidoque pectore imprecamur) si modò firmam sibi obtinerēt in Christum Iesum Dei filium fidem, quam vereor, ne callidus ille serpēs in afflictis miserrimè ipsorū mentib. totā labefactarit, conuulserit, euerterit.

Hoc enim iactō à Sathana in aliquo impietatis gradu, non esse veram Iesu Christi doctrinā de suo corpore

porē in S. Eucharistia pręsente, omnis ei ad omnem impietatem aperta est via, vt mentem hoc quasi fascino imbutam, immò dementatam, quò ipsi libet, deuoluat; & ceu duro capistro captiuam per omnes errorum cloacas miserrime pertrahat.

Hinc videmus tam multos Calvinistarum Turcas fieri, vel suscepta ipsorum circuncisione carnali. Item plurimos inter eos existere Atheistas: de quo & ipse Beza, & Henricus Stephani, & alij plurimi eiusdem fermenti Pharisaici, suis de commanipularibus lugubriter conqueruntur. Lamentantes non modò varia per Galliam inolescere Atheistarum genera: sed nomen etiam sibi vindicare Deistarum.

Adhęc eò deueniunt dementiæ, vt quidam opinentur, nouam esse fingendam Religionem, quæ sit ex Christiana Mosaica, & Alcorano Mahumeti conflanda. Tales Venetijs, & alibi nõ paucos agere narrant, qui Occidentem orbem peragrarunt. Testatur Henricus Stephani, Vvilhel. Postellũ hanc

*Venetijs non
desse Caluini
discipulos,
eius loquun-
tur epistola.*

hanc hypothesin Venerijs apud multos se audiente ventilasse sed quid illi respōderint sophi, nō exponit, facile ex vnguib⁹ leonē. Quid Paritijs haftenus fit molitus, varij variè nobis referunt: ad cuius scholas parum Christianas iam totos fere annos duo deviginti, & quod excurrit, incredibili numero professionum omnium viri confluent, paradoxas eius disputationes avidissimè haurientes sed quid priuatis in colloquijs, ceu mysticis suis Arcoumatis instillet mysticum, quid uè atheologicum, immò Christomachum huius non est loci edicere. Postremò non desunt hoc infæliciss. tempore, qui omnem superantes nō modo impudentiæ, sed & blasphemiae modum audent scribere contra tres impostores, Moysen, Mahumetum & quem mihi religio est hoc loco præ blasphemiae horrore) quia contremischo referens) nominare. Hæc si non est Sathânica in Deum & Christum eius blasphemia, nescio quid sit blasphemia: à quo Domi. Deus totum tandem repurget orbem. Impij scripti ex

*Vide Gallis.
Henrici
Stephan. de
præfat. in Herodot.*

L em.

emplaria ex Francfordia euocauit. Nihil autem aliud retuli responsi. Nihil illic existere amplius: quod uersa essent in Galliã aucta, ubi eius lectione nobiles feruntur mirificè oblectari. Si Postellano auditorio, illi potiss. Veneto non probantur, equidem satis demirari non possum: cum istius atheismi præludia, & tam bellas ante annos ferè nouem in Veneto Arsenali iecerit isagogas, ex p̄fesso Christianas, & verissimo Luciano dignas. Ex quo venenato ouo iam pridè Geneuæ ab aliquot Italis philosophis posito (sicut videre est apud Bezam in vita mendacissima sui Caluini) quid toti orbi exspectandum, ni deus auerterit propitius, diuinatu nõ est pijs difficilè.

Istam impietatis Calvinisticæ, imò verius Sathanicæ, ac veri atheismi infernalem voraginem non aliundè opinor equidem nobis prouenire, quàm quod labefactato illo de S. Eucharistiæ veritate articulo, & primario religionis Christianæ capite diabolus nullo negotio facilè animũ hoc fidei columi-

lumine spoliatum, in omnem, quam vult, trahit, imò propellit, impietatē. sublato enim ex hominis mente illo fidei Christianæ dogmate, quo nullū habemus verbis adeò multis, adeò p̄spicuis in Euangelio confirmatum, ecquid mirandum si obscuriora dogmata paulatim gliscente in horas in cancri more impietate, vniuersa tandem omnia reijciat, respuat, execretur? Proinde sapientibus mirū videri nō debet, si Calvinistas audiat passim Turcas fieri, imò Iudaica circuncisione prærodi: cū paulatim ad Antichristū, omnemq; impietatem, fide istius dogmatis Eucharistici abnegata, sterhat viā; imò verū introducat atheismū, & nullum faciat B. resurrectionis spem in hoc mortali corpore futurā.

Si enim crederent verum Do. corpus in S. Eucharistia esse, crederent quoq; sumi ad corporum nostrorum immortalitatē per illud cōmunicandam. In hunc enim vsum datur, quando à Catholicis (dicente Sacerdote, Corpus Do. custodiat animam tuā & corpus tuum in vitam æternam) religiosē

giosè acpiè sumitur. Habet enim vñ corpus nostrum etiam mortuum viuificandi, atque immortalitati pristinae restituendi.

Sic enim nobis D. Christus promisit. Qui manducat meam carnem, viuet in eternum. Panis enim, quem ego dero, caro mea est (siue vt alia legit antiqua versio in codice Euangeliorum à D. Gregorio, Anglorum Regi, vt putatur, misso) corpus meum est pro mundi vita, nimirum instauranda, & hominib⁹ immortalitate olim perditâ restituenda.

Hanc spem beatæ immortalitatis corporibus nostris olim restaurandâ, Catholici semper ex vsu S. Eucharistiæ concipimus, quotidianoq; exercitio indies nobis confirmatoriè reddimus, sicuti & maiores semper fecisse ex doctissimis eorū scriptis liquet. Vide S. Iren. 3. lib. & D. Hilarium li. 2. & D. Iustinum. A qua spe sibi confirmanda cum exiderint miseri Calvinistæ, non mirum si sacrosanctam cõtemnant Eucharistiam: quæ ipsorum corporibus perditam olim possit restituere.

stitueret, solideque instaurare beatam
 illam, nulloque modo aestimabilem
 aut comprehensibilem immortalita-
 tem. Eam qui ex Ven. Sacramento Eu-
 charistiæ iuxta Dom. Christi promissum
 non expectat (quia non credit il-
 linc se posse certò consequi) sanè mi-
 randū non est si in auia diaboli sedu-
 ctus, varios in errores Sathanicos ab-
 ripiatur. Quod Calvinistis accidere,
 luce meridiana liquet clarius. Non
 modò enim Turcarū abnegata Chri-
 stiana religione, impiam suscipiunt
 perfidiam ex aliquot Iudaismi & Chri-
 stianismi capitibus stolidè commi-
 stam: sed duram etiam illam Iudaicā
 carnalis circumcisionis superstitionē,
 quemadmodum ijs notissimum, qui
 Francfordiæ, aut Constantinopoli
 sunt versati, vbi non paucos Gallos
 Calvinistas ex Christianis, prò dolor!
 in Turcas degenerasse nominatim
 commemorant.